

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 124/18
V Lucemburku dne 7. srpna 2018

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-327/18 PPU
Minister for Justice and Equality v. RO

Generální advokát M. Szpunar: Rozhodnutí Spojeného království vystoupit z EU by nemělo mít vliv na výkon Evropského zatýkacího rozkazu vydaného tímto státem

Unijní právo se použije, dokud bude Spojené království členským státem

V roce 2016 vydalo Spojené království dva Evropské zatýkací rozkazy (EZR) na RO (první v lednu 2016 a druhý v květnu 2016) za účelem jeho trestního stíhání za trestný čin vraždy, žhářství a znásilnění. RO byl na základě těchto zatýkacích rozkazů zatčen v Irsku, kde se nachází ve vazbě od 3. února 2016. RO vznesl námitky proti svému vydání do Spojeného království mimo jiné na základě otázek spojených s vystoupením Spojeného království z EU.

High Court (Vrchní soud, Irsko) zamítl námitky RO ve všech bodech kromě otázek týkajících se důsledků Brexitu. Táže se Soudního dvora, zda s ohledem na to, že Spojené království oznámilo dne 29. března 2017 svůj úmysl vystoupit z EU, a s ohledem na nejistotu, která panuje ohledně režimu, jenž bude platit po vystoupení Spojeného království, musí odmítnout vydat do Spojeného království osobu, na kterou byly vydány EZR a jejíž vydání by bylo jinak povinné.

Ve stanovisku z dnešního dne generální advokát Maciej Szpunar navrhuje, aby Soudní dvůr konstatoval, že systém EZR bude platit, dokud je Spojené království členským státem. Uvádí, že z informací poskytnutých High Court (Vrchní soud) nevyplývá, že by byl dán důvod k odmítnutí výkonu předmětných EZR.

Generální advokát nejprve poukazuje na to, že zásada vzájemného uznávání, která je založena na vzájemné důvěře mezi členskými státy, znamená, že výkon EZR je pravidlem a odmítnutí jej vykonat je výjimkou, která musí být vykládána restriktivně. Generální advokát podotýká, že žádný z důvodů pro povinné či fakultativní odmítnutí výkonu EZR není v této věci dán. Irský soud konkrétně konstatoval, že kromě důsledků Brexitu zde nevyvstává otázka případného nelidského či ponižujícího zacházení v případě vydání RO do Spojeného království.

Generální advokát dále zkoumá, zda to, že Spojené království oznámilo svůj úmysl vystoupit z EU, má vliv na právní posouzení týkající se výkonu EZR. Odmítá argument RO, podle něhož je oznámení Spojeného království o vystoupení zvláštní okolností, na jejímž základě by EZR neměly být vykonány. Podle jeho názoru se **unijní právo včetně ustanovení Rámcového rozhodnutí o Evropském zatýkacím rozkazu¹ a předávací povinnosti použije do té doby, dokud je stát stále členem Evropské unie.**

Podle generálního advokáta zde dále nejsou žádné hmatatelné důkazy o tom, že politické okolnosti předcházející oznámení o vystoupení z EU, vedoucí k tomuto oznámení či následující po tomto oznámení jsou takového rázu, že nebude respektován věcný obsah Rámcového rozhodnutí a základní práva zakotvená v Listině základních práv Evropské unie. Souhlasí s argumentem, že **Spojené království se rozhodlo vystoupit z EU, a nikoli opustit zásadu právního státu či zásadu ochrany základních práv.** Podle názoru generálního advokáta proto **není dán základ ke zpochybnování toho, že je Spojené království nadále odhodláno respektovat lidská práva.**

¹ Rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1).

Spojené království navíc bude nadále vázáno ustanoveními vnitrostátního a mezinárodního práva, která mu ukládají povinnosti v souvislosti s vydáváním osob.

Na tomto základě **generální advokát navrhuje, že vykonávající justiční orgány mohou v okamžiku výkonu EZR očekávat, že vystavující členský stát bude respektovat věcný obsah Rámcového rozhodnutí i v situaci po předání osoby, kdy vystavující členský stát vystoupil z EU.** Tato domněnka platí, pokud se po vystoupení členského státu z EU nadále uplatní jiné mezinárodní právní předpisy. **Pouze v případě, že by existovaly hmatatelné důkazy o tom, že tomu tak není, mohou justiční orgány členského státu rozhodnout, že evropský zatýkací rozkaz nevykonají.**

Generální advokát konečně konstatuje, že to, že Soudní dvůr již nebude mít po 29. březnu 2019 pravomoc, nebrání tomu, aby byl RO vydán do Spojeného království. Generální advokát konkrétně poznamenává, že Rámcové rozhodnutí bylo přijato v roce 2002, avšak Soudní dvůr získal plnou pravomoc k výkladu rámcového rozhodnutí až dne 1. prosince 2014, tj. pět let po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost v roce 2009. Taková věc se tedy předtím nemohla dostat k Soudnímu dvoru a soudy Spojeného království rovněž nemohly předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, ačkoli byla EU i tehdy pevně postavena na zásadě právního státu včetně zásady přístupu k soudu.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z přednesení stanoviska jsou dostupné na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106